

[Jes Lunde]

huseffekten bestemt er noget, der skal tages alvorligt i de handlingsplaner, vi lægger på miljøområdet.

Jeg kan ikke lade være med at sige som en enkeltbemærkning, at når hr. Kim Behnke kan finde nogle eksperter, som siger, at drivhuseffekten måske kan være positiv, så tror jeg, det er en særdeles regional betragtning. Det er klart, at her om vinteren i Danmark ville det være skønt nok, om temperaturen måske var 2, ja, hele 3 eller 4 eller 5 grader højere, men hvad nytter det, hvis det betyder, at vandstanden i vores verdenshave stiger så meget, så væsentlige dele af verden bliver sat under vand – f.eks. Bangladesh, hvor der er 100 mio. indbyggere? Jeg tror ikke, at de kan se fidusen ved, at vi har det en anelse lunere, hvis de samtidig selv står i vand til halsen. Så vi må anskue det her globalt, og det er åbenbart noget, som Fremskridtspartiet i hvert fald ikke evner.

Det kunne konstateres i debatten, at regeringen ikke er med i det flertal, som vil skride til handling, og selv om hr. Duetoft meget gerne ser, at regeringen kommer med, så tror jeg det næppe muligt med den indledning, vi fik fra energiministerens side. Det må regeringen jo så selv om; så må vi andre se, om vi kan finde sammen.

Ministeren havde en lang liste over de krav, man kan stille til miljøafgifter. Et af dem var, at en miljøafgift skal være udformet sådan, at det er muligt for dem, den bliver pålagt, at undgå den helt eller delvis. Det er et princip, som jeg er helt enig i, og det er et princip, som vi selvfølgelig også har levet op til i vores forslag. Miljøafgiftens hensigt er jo nemlig lige præcis at påvirke individer og påvirke virksomheder til at opføre sig sådan, at de belaster miljøet mindre, så den hensigt er vi meget enige i.

Vi har så vurderet fra SF's side, at det niveau, vi kan lægge afgifter på CO₂-området på, er for lidt til i sig selv at fremkalde al den handling, vi gerne ser. Det er jo sådan, at i de fleste industrivirksomheder er energiforbruget en meget lille del af virksomhedens omsætning og derfor noget, man ikke kerer sig særlig meget om, og hvis vi for alvor skulle have dem til at lave nogle energibesparelser, så skulle vi nok have et niveau for CO₂-afgifter, som ville slå andre brancher ihjel. Det kan vi altså ikke gøre, og derfor er vi nødt til her at kombinere en afgiftsstyring med også at bruge andre midler.

Det er så dér, vi har opfundet ideen om, at virksomheder, hvor energien virkelig er en tung del af omkostningen, kan få en delvis fritagelse for afgiften, hvis de bliver gennemgået af en energikonsulent og gennemfører alle rentable energibesparende foranstaltninger.

Den skældes så ud for at være bureaukratisk, vores model, og dertil vil jeg da gerne sige, at vi er fordomsfrie med hensyn til modellen. Hvis der er partier, der har andre ideer til, hvordan vi kan forstærke det markedsøkonomiske instrument, så er vi helt åbne over for det. Vi ønsker bare, at der bliver en stor effekt på energibesparelsen, på nedbringelsen af CO₂-emissionen, uden at vi har den uhensigtsmæssige virkning, at vi kører afgiften op på et niveau, der andre steder forårsager ulykker. Så hvis andre kan komme med en god løsning på problemet, så diskuterer vi det meget gerne.

Det, vi slet ikke forstår, er energiministerens holdning om, at det her går slet ikke, vi kan slet ikke bevæge os i nogen som helst retning – af konkurrenceevnemæssige grunde. Det er blevet påvist af andre, at vi jo ligger særdeles lavt i energipriser, og vi kan jo også tage en sammenligning på hele OECD-området, opstille en tabel for, hvordan Danmark ligger i elpris i forhold til OECD-området. Vi ligger lavt – der er ingen grund til bekymring over de små justeringer, der sker med de forslag, der tales om her.

Jeg kan også henvise til, at Erhvervs-Bladet, som jo hverken er købt eller betalt af SF, i efteråret havde en forsidehistorie om, at man kunne spare milliardbeløb på energisiden i virksomhederne bare ved at gå hen og skrue på håndtagene uden overhovedet at foretage investeringer. Bare det, at man er mere opmærksom på energisiden i sine omkostninger, vil bevirke, at man kan spare milliardbeløb. Så det er jo et åbent spørgsmål, om det, at vi sætter øget opmærksomhed på det her, og det, at vi gennemfører CO₂-afgifterne, ikke går hen og bliver en konkurrencemæssig fordel, fordi der er skjulte gevinster at hente for virksomhederne, som vi med denne politik gør dem opmærksom på.

Vores forslag bliver også skældt ud for at være planøkonomi, og det forstår jeg ikke. Jeg tror, industri- og energiministeren trænger til at få sin ordbog friskt lidt op. Thi hvad er planøkonomi for noget? Det er jo, når man sætter måltal for produktion og for afsætning inden for et område. Det er der jo overhovedet ikke